

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul(a)_, domiciliat(ă) în_, vă rog să hotărâți

PUNEREA SUB INTERDICȚIE a pârâtului(ei)_, domiciliat(ă) în _____.

Motivele acțiunii:

În fapt, pârâtul(a), în urma unui grav accident, a suferit un șoc datorită căruia nu mai are discernământul necesar pentru a se îngriji de interesele sale.

În dovedirea acestei susțineri depun certificatul medico-legal nr._,

din_, eliberat de_.

În drept, îmi întemeiez cererea pe dispozițiile [art. 164](#)-171 din Noul Cod Civil. Vă rog să dispuneți efectuarea cercetărilor pe care le veți socoti necesare și efectuarea unei expertize psihiatrice, care să aprecieze capacitatea pârâtului(ei), precum și audierea martorilor_.

Depun prezenta cerere în trei exemplare, din care unul pentru instanță, al doilea

pentru a fi comunicat Primăriei_ pentru a numi un curator și al treilea pentru

a fi comunicat pârâtului(ei), împreună cu toate înscrisurile depuse.

Data depunerii_

Semnătura_

DOMNULUI PREȘEDINTE AL JUDECĂTORIEI_

Explicații teoretice

1. PUNEREA SUB INTERDICȚIE

1. CONCEPT ȘI REGLEMENTARE

1. SEDIUL MATERIEI. Îl constituie dispozițiile art. 164-171 din Noul Cod Civil.

Punerea sub interdicție este un mijloc de ocrotire parțială sau totală a intereselor persoanelor care nu au discernământul de a se îngriji de interesele lor, din cauza alienației mintale sau a debilității mintale.

2. PERSOANELE CARE POT FI PUSE SUB INTERDICȚIE. Pot fi puse sub interdicție atât persoanele majore, cât și minorii (art. 164 alin. 2 NCC).

În ceea ce-i privește pe minori, interdicția se justifică prin faptul că ei, la împlinirea vârstei de 14 ani și până la majorat, dobândesc capacitatea de exercițiu restrânsă care le dă dreptul să îndeplinească singuri anumite acte juridice. Fiind alienați sau debili mintali, punerea lor sub interdicție, chiar înaintea vârstei de 14 ani, constituie o măsură de protecție, de ocrotire a intereselor lor, spre a nu îndeplini acte juridice ce le-ar fi dăunătoare.

3. SESIZAREA INSTANȚEI. PERSOANE ÎNDREPTĂȚITE. Persoanele îndreptățite să sesizeze instanța în vederea pronunțării unei hotărâri judecătorești de instituire a interdicției sunt prevăzute de art. 143 și 115 C. fam., și anume:

- a) autoritatea tutelară de la domiciliul persoanei a cărei punere sub interdicție se cere (art. 143);
- b) persoanele apropiate minorului, precum și administratorii și locatarii casei în care locuiește minorul (art. 115 lit. a);
- c) serviciul de stare civilă, cu prilejul înregistrării morții unei persoane, precum și biroul notarial public, cu prilejul deschiderii unei moșteniri (art. 115 lit. b);
- d) instanțele judecătorești, parchetul și poliția, cu prilejul pronunțării, luării sau exercitării unor măsuri privative de libertate (art. 115 lit. c);
- e) organele administrației de stat, organizații obștești, instituțiile de ocrotire, precum și orice alte persoane (art. 115 lit. d).

4. Hotărâre judecătorească de punere sub interdicție. Comunicare. EFECTE. Conform art. 144 alin. 1, C. fam., hotărârea de punere sub interdicție se pronunță de către instanța sesizată și competentă *ratione loci*, cu concluziile procurorului care participă *ex officio*, hotărârea pronunțată producându-și efectele de la data când rămâne definitivă.

Hotărârea judecătorească de punere sub interdicție are un caracter consecutiv și produce efecte de la data când a rămas definitivă (art. 144 alin. 1 C. fam.).

Incapacitatea celui pus sub interdicție nu poate fi opusă terților decât de la data transcrierii hotărârii, afară numai dacă au cunoscut interdicția pe o altă cale (art. 144 alin. 4 C. fam.).

Transcrierea se face de către instanța locului unde actul de naștere al interzisului a fost înregistrat și acesta este motivul pentru care, instanța care hotărăște punerea sub interdicție are obligația să facă comunicarea hotărârii respectivei instanțe.

5. ÎNCETAREA INTERDICȚIEI. Cazurile care pot duce la încetarea interdicției sunt:

- decesul interzisului;
- declararea judecătorească a morții prezumate a celui pus sub interdicție;
- ridicarea interdicției pe cale judecătorească (la care ne referim în continuare).

Cererea trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute de art. 112 C. proc. civ. și, dacă se cere punerea sub interdicție a unui minor, trebuie să se indice și numele, prenumele și domiciliu reprezentantului său legal (părinte, tutore, curator ad-hoc).

Cererea de punere sub interdicție este scutită de taxa de timbru conform [art. 29 din OUG nr. 80/2013](#) și este de competența judecătorei în a cărei rază teritorială își are domiciliul cel ce urmează să fie pus sub interdicție.

LegeAZ.net